

UN CANÇONER CATALÀ DEL BARROC

PEP VILA – ALBERT ROSSICH

Ens proposem donar notícia d'un cançoner barroc que fins aquest moment era completament desconegut dels estudiosos. L'obra duu el núm. de registre 288 de l'inventari del fons Manuel Blanxart i Torrabadella (1865-1932), fons que el juliol de 1997 va ser donat per la seva família a l'arxiu del Monestir de Sant Joan de les Abadesses.

Aquest conjunt està integrat per una gran col·lecció de llibres impresos i manuscrits, de disciplines diverses.¹ Algunes de les obres literàries del fons podrien haver estat propietat d'un poeta de la família, Josep Blanxart i Camps, que va publicar diverses obres en castellà.² Encara que també residia a casa seva el poeta, acadèmic i professor de retòrica Bru Bret, que li va deixar en morir els seus llibres i papers.³ En els darrers anys de la seva vida, Bret havia intervingut en el projecte de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona d'editar les obres del poeta Vicent Garcia: qui sap, doncs, si el manuscrit que ens ocupa li havia pertangut.

Es tracta d'un testimoni de la família de cançoners intitolats *Recreo i Jardí del Parnàs*, que va ser compilat originàriament cap a 1630 per Joan Baptista Mirambell i, des d'aquell moment, copiat i tornat a copiar, amb la

¹El catàleg de la biblioteca Blanxart ha estat elaborat per l'arxiver del centre, Sr. Joan Ferrer, a qui regraduem públicament totes les atencions i facilitats per obtenir fotocòpia del cançoner.

²Josep Blanxart va escriure almenys un drama romàntic, *Un trono y cuatro reyes* (Berga, Imp. de D. Leandro Pons, 1847), uns *Recuerdos históricos de Berga. Poesía* (Barcelona, Imp. de D. J.M. de Grau y Cia., 1851) i un volum de poemes intitolat *Poesías* (Vic, Imprenta y libreria de Luciano Anglada, 1853).

³Veg. Albert ROSSICH, "Un acadèmic de començament del XIX: Bru Bret", dins Albert ROSSICH i Pep BALSALOBRE, eds., *Estudi General*, 14 (1994 [1995]), ps. 197-214.

inclusió de nous autors, generalment de llengua catalana. Ens n'han pervingut una dotzena d'exemplars. El nucli inicial d'aquests manuscrits poètics, i que constitueix també la major part del cançoner, són les poesies de Vicent Garcia, el Rector de Vallfogona (Tortosa?, 1578/1579 - Vallfogona de Riucorb, 1623).⁴

El manuscrit, que ens ha arribat en molt mal estat, no té cobertes. Hi ha un full en blanc al començament; al verso, escrit amb un segell de goma rodó, llegim: “Manuel Blanxart Torradella. S. Juan de las Abadesas”. El primer foli escrit, que segueix el full en blanc esmentat, duu el núm. 86. El darrer full, que correspon al f. 166, està estripat i és fragmentari. En total, doncs, formen el llibre 81 fulls (162 pàgines). A més de la pàgina que fa de portada, són en blanc els fs. 94v i 125v. La foliació, al marge dret, és d'època. La lletra és de la segona meitat del segle XVII, escrita a tota plana a una o dues columnes sobre uns plecs cosits posteriorment, de 208 x 155 mm. El recull no conserva cap títol. Tampoc no hi ha cap detall d'algun possible copista o posseïdor.

El poemari, del qual s'han perdut els 85 folis inicials i un nombre indeterminat al final, devia ser molt més ric i voluminós. Atribueix diverses composicions a Garceni (és a dir, Vicent Garcia), però també en conté moltes d'anònimes, i unes quantes que altres cançoners atribueixen a Antoni Jofreu, Cervera, Francesc Fontanella, Antoni Massanés, Baptista Mirambell, Joan Terré, etc. Hi trobem igualment, convertits en poemes independents, diversos fragments que provenen de la *Comèdia de Santa Bàrbara*, de Garcia (núms. 25, 127 i 144), i de la comèdia anònima *La gala està en son punt* (núm. 154). D'altra banda, hi ha algunes composicions repetides, cosa que indiquem oportunament amb les remissions corresponents. Alguna vegada, en tot cas, el copista s'adona de l'error (núms. 27, 189). En la relació del contingut que figura a continuació, respectem l'ortografia del text i tan sols en regularitzem la puntuació, la separació i aglutinació de mots, les majúscules i minúscules i l'ús de u/v i de i/j. Entre claudàtors, desfem les abreviatures i restituïm algunes lletres oblidades pel copista.

⁴L'edició crítica de la seva obra, amb un detallat estudi de la transmissió manuscrita de les poesies del poeta oriünd de Tortosa i les relacions d'aquells cançoners entre si, a càrrec d'Albert Rossich, es troba en una fase molt avançada.

Descripció del manuscrit

- Inc.: [1] (fs. 86-87) *Faula de Daphne y Apollo. Romans.*- Aquell señor resplandent
- [2] (87-88v) *Faula de Venus y Marte. Romans.*- Lo pare de las desgracias
- [3] (88v-90) *Fabula del robo de Europa. Romans.*- Tingue Agenor, rey fenicio
- [4] (90) *A una Señora donsella nomenada Coloma. Redondillas.*- Si sou Coloma, señora
- [5] (90-91) *A uns Zelos. Romans.*- A vos o dich, bella Filis
- [6] (91-91v) *A una s[enyor]a nomenada Serra. Redondillas.*- Dos mil voltes me ha tirat
- [7] (91v) *Redondillas.*- No se ja Amor que mes vol
- [8] (91v) *Redondillas.*- Per mes que m talle los passos
- [9] (91v) *A la sepultura del propheta Spelt. Epitaphi.*- Si pot jaure un cos rodo
- [10] (91v-92) *Carta de Ocari a Benet. Quintillas.*- Reverent y amat Rector
- [11] (92-94) *Resposta de Benet a Ocari. Quintillas.*- Reverent señor y amat
- [12] (94) *A una dama que s feu monja. Romans.*- A vos, la bella ferida
- [13] (94-95v) *Resposta, y se ha de escriurer despres de aquella que acaba: Ara girauhi lo riu. Romans.*- Ay, cap de deus ab la gent [el f. 94v és en blanc]
- [14] (95v-96) *A una s[enyor]a nomenada Jacinta. Redondillas.*- Ja Amor contra mi s provoca
- [15] (96-96v) *A una s[enyor]a nomenada Campana. Redondillas.*- En la nit de mos pesars
- [16] (96v) *Epigram[m]a a la llengua.*- Entre peus subjecta m porta
- [17] (96v-99v) *A la justa poetica celebrada en Gerona en alabança de s[an]t Ignasi de Loiola, fundador de la Com[pany]ia de Jesus. Romans.*- Una ninp-ha de Sagarra
- [18] (99v-100) *A una moça tortosina en poder de bandolers al rector de Vallfogona. Romans.*- Capella de Vallfogona
- [19] (100-100v) *Lo R[ecto]r de Vallfogona se n anave a entrenenir a Val[l]bona; lo reverent de dit lloc feu lo seguent Romans.*- Be us valdria mes, Garçeni
- [20] (100v) *Resposta del R[ecto]r de Vallf[ogon]a al R[ecto]r de Vallb[on]a, que estave endevotat ab una monja. Redondillas.*- No son testimonis frivols
- [21] (100v-101) *A una cegonada que tira una dona fea a un home. Redondillas.*- Una lletja cegonada
- [22] (101-101v) *A un amich picant a un cornut. Redondilles.*- Un cervo Cesar tenia

- [23] (101v-102) *A una malalta. Romans.*- Dos dias ha que sabi
- [24] (102) *A dit proposit a la la mateixa dama. Decima.*- De la charitat vingui
- [25] (102-102v) *A un criat murmurant a son amo. Redondillas.*- Es mon amo una persona
- [26] (102v-103) *Quintillas.*- Si una vida de pesar
- [27] (103) *Redondillas ab glosa.*- Ausent de per qui m moria [fragment; ratllat]
- [28] (103) *A Hieronim de Navel. Romans.*- Don Andreu felisment goza
- [29] (103-103v) *A una cadenilla. Redondillas.*- Com a vostre esclau humil
- [30] (103v-104) *A u[n] cordial compost per una s[enyor]a ermosa. Romans.*- No, señora Madalena
- [31] (104-104v) *A una dama que dona un anell de vidre a un galant. Decimes.*- Molt estim, s[enyor]a mia
- [32] (104v-105v) *Llanto que fa la ciutat de Bar[celo]na vent que s va acabant. Redondillas.*- Trista de mi, Barcelona
- [33] (105v-106) *Redondillas.*- Be s persona ignorant
- [34] (106) *Al galanteo de la s[enyor]a Anna Bellaffilla y de don Joseph de Pinos. Decimas.*- Aconsola[u] vos, Anneta
- [35] (106) *Decima.*- Valga m Deu, quin desbarat
- [36] (106-106v) *A m[issè]r Onofre Vila quant fonch conseller de Bar[celo]na. Redondillas.*- Isca a llum tanta maldat
- [37] (106v) *A un home que s diu Dalmau que va donar noranta y un trenti a m[issè]r Vila per a q[ue] lo insiculas a conseller. Redondilles.*- En Dalmau no pot dormir
- [38] (106v-107) *A la s[enyor]a Lluças quant lo pabordre son fill se li n va portar lo cocho y porta les mules a vendrer y un pages torna lo cocho ab los bous mogut de pietat. Decima.*- Lo celebre y famos nom
- [39] (107-108) *A las bodas de m[issè]r Antoni Jofreu. Romans.*- De desembre al tercer dia
- [40] (108-109v) *Resposta de m[issè]r Jofreu y deffensa. Romans.*- Acudiren vostres ansias
- [41] (109v) *A certa persona acusada de cert crim. Satírica decima.*- Tants diner[s], tantas brysanyas [veg. f. 149]
- [42] (109v) *A don Joseph Gamis. Decima.*- Don Gamis, farsit de borras [veg. f. 127v]
- [43] (109v) *A la provisió de la cota del real Concell que vagà per lo Aguilo, provehida en la persona del d[octo]r Peixo. Decima.*- Los governs tornan caduchs

- [44] (109v-110) *Resposta del d[octo]r Peixo. Decima.*- Un poeta mendicant
- [45] (110) *A la ciutat de Lleyda quant lo rey en lo any 1626 volgué celebrar Cors. Decimas.* Per a rebre la persona
- [46] (110-110v) *Resposta de la ciutat de Lleyda. Decimas.*- May per rebre la persona
- [47] (110v) *A la s[enyor]a Clara Pujol. Redondillas.*- Exa claror te ha dat Deu
- [48] (110v) *A la mort de dita Clara Pujol. Decima.*- Que t estime per riquesa
- [49] (110v-112) *A un executat desposori de m[issè]r Batista Monfar y Callavet. Romans.*- Pensant la bella Amarillis
- [50] (112-112v) *Resposta del s[enyo]r m[issè]r Batiste Monfar a la sua arriscada esposa. Romans.*- A tan grans offerimens
- [51] (112v) *Al duc de Cardona quant ana a posar citi a Leucata. Decima.*- Del rey un duch molt privat
- [52] (112v-114v) *Al sentiment que feren las putas de Bar[celo]na quant se n ana dona Maria de Austria, reyna de Ungria. Decimas.*- Deix la trista Philomela
- [53] (114v-115) *Discurs de una filla molt ermosa a sa mare que la volia tenir oprimida. Romans.*- De que serveix, mare mia
- [54] (115-115v) *A un galant a la mala fortuna, ferma fe y constancia. Redondillas.*- Que importa que una pasió
- [55] (115v-116) *A la conversió de certa persona que avent viscut mal tota sa vida se entra en religio. Romans.*- Vist que aquí per ma ventura
- [56] (116-117) *A tot genero de monges. Romans.*- De monges me guarde Deu
- [57] (117) *A certa dama bla[n]quíssima y molt freda.*- Gelada m deixa la sanch
- [58] (117-117v) *La ciutat de Bar[celo]na al rey. Decimas.*- Señor, vostra magestat
- [59] (117v) *Decima. A una dona que s feia la barba baix.*- Mirava s na Catharina
- [60] (117v) *Quintilla.* Si no fos per aquest bony
- [61] (117v) *Al ingenios Vicens Garcia. Sonet.*- O, tu, que de Cervera a Barcelona
- [62] (117v-118) *A Apollo quant seguia a Daphne. Sonet.* A, sen[y]or lluminos, a hont anau
- [63] (118-118v) *Venus a son marit Vulcano. Sonet.*- Marit impertinent, que preteneu
- [64] (118v) *Sonet.*- Sola una mitja dent que li restava
- [65] (118v-119) *A una petita molt ermosa. Sonet.*- Petita es, jo u confes, la tacañona

- [66] (119) *Una mare a una filla. Sonet.*- D exos cabells tan pentinats debades
- [67] (119-119v) *A una s[enyor]a que feia cara a un gentil hom nomenat Sabater. Sonet.*- Cruel Joana, gloria de las mossas
- [68] (119v) *A un galant que per sa s[enyor]a li vingue una pixa calda. Sonet.*- Per sa pròpia s[enyor]a un majordom
- [69] (119v) *Sonet.*- Plantant llozers junt a las cristallinas
- [70] (120) *Sonet.*- Per aygua anave lo meu bé un cert dia
- [71] (120-120v) *A una fregatiz donsell. Sonet.*- En lo rigor de certa matinada
- [72] (120v) *Sonet.*- Gaste qui de las flors de la poesia
- [73] (120v) *A una s[enyor]a molt ermosa anomenada Dionisa. Sonet.*- Sou, o Nise, la summa de bellesa
- [74] (121) *A un amich mantheuista de la professió poètica. Sonet.*- Tirsi, axí de l un a l altre Pol
- [75] (121) *Al somni de una monja a son galant. Sonet.*- Una amorosa junta, un desposori
- [76] (121v) *A la privança que ab Felip 2 tenia Franquesa. Sonet.*- En las faldas del somni descansava [veg. f. 155]
- [77] (121v) *Sonet.*- En hora bona sias tota mia
- [78] (122) *A certa dama que s presumia se perdia per ella. Sonet.*- Ay, ay! Mal ajau vos, dama d escach
- [79] (122) *Al bram de un cer[t] home poch discret. Sonet.*- Brama, ocupada de rabiosas penas
- [80] (122v) *A una pedregada que maltracta los esplets. Sonet.*- De las exalacions que lo ayre cria
- [81] (122v) *Sonet.*- Si los raigs ab que a penas me tocareu
- [82] (122v-123) *A l eixir del sol. Sonet.*- Ix la prodiga llum y ab sutil ratlla
- [83] (123) *A un mutilo cuiner endevotat ab una monja dispensera. Sonet.*- Un monastir de monjas se mirava
- [84] (123-123v) *A don Christofol Icart. Sonet. Sonet.* “Ni doy, ni pago, ni presto, y soy principe tras esto”.- Sic dech als officials a ningu pach [veg. f. 153]
- [85] (123v) *A un fadrí not[ari] presumit poeta.- Sonet.*- O, vos, discret notari enfadrinat
- [86] (124) *A un amor verdader. Sonet.*- Desvia lo arch un poch, cego punter
- [87] (124) *Sonet.*- Una dona de aquesta compustura
- [88] (124-124v) *A una monja varolosa. Sonet.*- Mala Pasqua us do Deu, monja curcada [veg. f. 151v]

- [89] (124v) *Sonet.*- Per a curar de rahel, sen[y]ora mia
 [90] (124v-125) *Sonet.* Jo no sé, Amor, a que avem de parar
 [91] (125) *A un lladre. Sonet.*- Prou ja lo teu pel roig nos declarava
 [92] (125) *A un cavaller. Decima.*- Don Agustí, jo no sé
 [93] (125) *A una dona nomenada Tecla. Decima.*- Tecla que sonas ab manxa
 [el f. 125v és en blanc]
 [94] (126) *Epitafi. De Garceni.*- Aquest es lo insigne vas
 [95] (126-126v) *A una descolorida que volia ser monja. De Gar[ceni].*-
 Conort ab mi aveu trobat
 [96] (126v-127) *A un purgat a forma de intima.*- De part del nunci del Papa
 [97] (127) *Decima. De Gar[ceni].*- Molt be Quevedo ha notat
 [98] (127) *Decimes.*- Jesus, que sou poch discreta
 [99] (127-127v) *Decimes a un desdixat.*- Dexa m ja, tristesa mia
 [100] (127v) *A d[on] Joseph Gamis. De Gar[ceni].*- Don Gamis, farcit de
 borras [veg. f. 109v]
 [101] (127v) *A la porfia de una dama. Redondilla.*- Preten mon cor un amor
 [102] (127v) *Bravates de certa venjança.*- No plores, Belisa amada
 [103] (127v-128) *A una viuda jova. Romans.*- Sobre la vaieta trista
 [104] (128-129) *Satira a tot genero de monges. Decimas.*- La mare dels desenganys
 [105] (129-129v) *A la llibertat per un que retingue una ventositat ab violen-*
cia. Decimes.- Visca la llibertat santa
 [106] (129v-130) *Inductions de un galant a una galana. Romans.*- Xica, si tu
 vols venir
 [107] (130) *En Grau y na E[u]laria. Decima.*- De una molt ren[y]ida guerra
 [108] (130-130v) *Quexas a una freda. Romans.*- Reverencia te fa l sol
 [109] (130v) *A un enamorat. Romans.*- No, s[enyor]a Felisarda
 [110] (130v-131) *Demostracions y exageracions de enamorat. Romans.*-
 Quant del furibundo mars
 [111] (131-131v) *Quexas de un desden[y]at y zelós. De Gar[ceni]. Romans.*-
 Fulminen mos ulls incendis
 [112] (131v-132) *A un favor de una ma. Romans.*- En la mes nova ventura
 [113] (132) *A un desengany. Romans.*- Ja cessaran los rigors
 [114] (132-132v) *Quexas a una ingrata. Romans.*- Ja que no saps los rigors
 [115] (132v-133) *A un anell de vidre dat a un galant per una dama. De*
Gar[ceni]. Decimes.- Molt estim, s[enyor]a mia
 [116] (133-133v) *A un clavell donat per una dama. Romans.*- Lo adorn de la
 primavera

- [117] (133v-134) *Al mateix. Decimas.*- Del jardí de ma esperança
- [118] (134-134v) *Al passetg de unas donas. Villancet.*- De aquell all tendre
- [119] (134v-135) *A la caiguda de don Pere Franquesa. Romans.*- A la mitja nit seria
- [120] (135-135v) *A la duresa de una dama. Romans.*- Que importa, pastora ermosa
- [121] (135v) *A Llatser ressucitat. Quartillas.*- A nova vida torni
- [122] (135v) *A una dona molt ayrosa. Romans.*- Alarma, que Amor desperta [veg. f. 137]
- [123] (135v-136) *A la sepultura dels Oriol de Tortosa, hont esta un oriol picant estelas. Quartilla.*- A la mar me n vull anar
- [124] (136) *A un portugues. Redondilla.*- A vingut un portugues
- [125] (136) *Liras.*- Callada nit que miras
- [126] (136v) *A una pendencia. Decimas.*- Dos artistes q en sos ar[t]s
- [127] (136v-137) *A una moça fregant les ollas. Romans.*- Dexa per ara les olles
- [128] (137) *A una dona molt ayrosa. Romans.*- Alarma, que Amor desperta [fragment; veg. f. 135v]
- [129] (137-137v) *A una nomenada Lluisa. Decimes.*- Si en vostra barca voleu
- [130] (137v) *A una estafa. Decimes.*- Qu es posible que ha pogut
- [131] (137v-138) *A una filla, mare y tia. La filla ramera, y la mare y la tia arcabotes. Decimes.*- Salvadora, la violant
- [132] (138-138v) *A unes alegrias. Decimes.*- No es menester q[ue] digau
- [133] (138v) *A un cosi y cosina. Decimes.*- La cosina y lo cosí
- [134] (138v-139v) *A una Academia. Decimes.*- Sols en esta academia
- [135] (139v) *A una anima regoneguda. Decimes.*- Molt, S[enyo]r, vos offenguí
- [136] (140) *Epitaphi a una sep[ultur]a. Decimas.*- De aquest pompos monument
- [137] (140-140v) *Al canonge Ferrer sobre la composicio de un llibre espiritual. Decimas.*- Farrer, ab modos tan bells
- [138] (140v-141v) *Requeibros d en Janet y na Antonia. [Text:] “Voler be y no demostrar o, que farem de axo”. Glosa.*- Requebrant Janot Llangonissa
- [139] (141v) *Cerdana.*- Poca fressa y poch diner
- [140] (141v-142) *A una s[enyo]ra de bons ulls y mans. Decimas.*- Ulls y cabells de gaieta
- [141] (142-142v) *A les monges. Decima.*- Volgue definir lo que es

- [142] (142v-143v) *Introduccio de una moça. Decimas.*- Ja se que esta des-trempada
- [143] (143v) *Al despedir se de una moça. Romans.*- No entrare mes en ta casa
- [144] (143v-145) *A un desdixat amant poch ha enamorat de certa s[enyor]a. Canso.*- Ja temps seria, Amor, que n ta audiencia
- [145] (145-146) *A un doctor y una malalta. Romans.*- Amor, Amor, puix que canto
- [146] (146-147) *A l amor mes verdader. Romans.*- La enemiga de ma vida
- [147] (147-147v) *A un galant penedin se y quexan se de sa mala vida. Romans.*- O, malajen les mudanças
- [148] (147v-148) *A una ingrata nomenada Eufrasina. Romans.*- Mostra exa cara de Pascua
- [149] (148-148v) *A una moça pilona. Romans.*- Jardí carregat de pompa
- [150] (148v-149) *A un enamorat ab methaphora de la cadarnera. Romans.*- Saltant va de branca en bra[n]ca
- [151] (149) *A una acusada de cert crim. Decima.*- Tants diners, tantas brisan-yas [veg. f. 109v]
- [152] (149-149v) *Quexas de un galant. Romans.*- Vulla Deu, bella omicida
- [153] (149v-150) *A una myn[y]ona estant en la font. Romans.*- Deu te m quart, perleta mia
- [154] (150-151) *Relació del fons del mar que fa Girapeix al princep de Estrigulia. Romans.*- Famos princep de Estrigulia
- [155] (151v) *Sonet.*- Renech, com deus es deus, d un petit pler
- [156] (151v) *A una monja verolosa. Sonet.*- Mala Pascua-t do Deu, monja cur-cada [veg. fs. 124-124v]
- [157] (152) *A la força de la usança. Sonet.*- Que puga tant la força de la usança
- [158] (152) *A una de gran botiga. Sonet.*- Pel llum de Judas, xica, que l forat
- [159] (152v) *Sonet.*- Renunciant las aradas y las rellas
- [160] (152v) *A una fregona hermosa. Sonet.*- Per exos ulls ter jur, gentil fre-gona
- [161] (153) *A la faula de Apollo y Dafne. Sonet.*- Los raigs de l Orient desem-beinava
- [162] (153) *A un compte de Esperança. Sonet.*- Si dech als oficials y a ningú pach [veg. fs. 123-123v]
- [163] (153v) *A un capo que, anant a una conquista, caygue en la necessaria. Sonet.*- Entrant un cert capo, q[ue] no deuria
- [164] (153v) *A la ocasio perduda. Sonet.*- De sa propia s[enyor]a un majordom

- [165] (154) *Als mals fins entre enamorats. Sonet.*- Sempre ha tingut lo mon per cosa estraña
- [166] (154) *A la presencia desitjada. Sonet.*- Ja per a dar un tom mon seny estava [veg. f. 158]
- [167] (154v) *Als pretenents de amor illicit. Sonet.*- Flaca parcialitat de una figura [veg. f. 159v]
- [168] (154v) *A la presencia desitjada. Sonet.*- Sis vegades daurat lo sol avia
- [169] (155) *Sonet.*- En las faldas del somni descansava [veg. f. 121v]
- [170] (155) *A la inconstancia de las donas. Sonet.*- Ab lo llarch temps, lo tigre mes feròs
- [171] (155v) *A la constancia de un enamorat. Sonet.*- Amo a una pedra, en quant es dura
- [172] (155v) *A la mort de un cavall y s fa illusio y any als cavaller[s] en temps q[ue] governava lo duc de Cardona.*- Aquest a qui la Parca no gusta
- [173] (156) *A un desengany. Sonet.*- Ay, cap de deus! No era jo mussol
- [174] (156) *A las obras de l ill[ustr]e y famos poeta catala de Vallfo[gon]a. Sonet.*- Ingeni sobera, trassa divina
- [175] (156v) *Al Amor. Sonet.*- Las victimas de l Amor dins mi tenia
- [176] (156v) *A una dama de gran boca y entonada. Sonet.*- Mes espinosa sou q[ue] las castanyas
- [177] (157) *Als rigurosos ulls de una señora. Sonet.*- Quant los ulls de esmeralda, N. mia
- [178] (157) *Al rigor d esta vida y esperança. Sonet.*- Ubert ja lo vaxell, sens arbre, entena
- [179] (157v) *A un home q[ue] publicave una satira de un altre, perq[ue] en lo certame[n] no l premiass[e]n.* *Sonet.*- Estafeta de musas renegadas
- [180] (157v) *Al duc de Monteleon convalescent. Sonet.*- No tan son curs Apollo apresurava
- [181] (158) *A una rexa. Sonet.*- Rixa cruel, q[ue] la claror divina
- [182] (158) *A un sentiment y consuelo. Sonet.*- Ja per a dar un tom mon seny estava [veg. f. 154]
- [183] (158v) *A una hermosura. Sonet.*- Tota apresada, la s[enyor]a Aurora
- [184] (158v) *A uns poetas. Sonet.*- Estich per a llançar me dintre un foch
- [185] (159) *Letra.*- Innocente mariposa
- [186] (159) *Letra a lo divino.*- Disen que Dios se ha escondido
- [187] (159) *Letra.*- Alcon con alas de viento
- [188] (159) *Redondilla.*- Paje es muy digno de ultraje

- [189] (159v) *A la poca fortuna y ditxa de una persona. Soneto.*- Flaca parcialitat de ma figura [fragment; veg. f. 154v. Al final, el copista escriu “ja esta”]
- [190] (159v) *A don Juan Terre. Soneto.*- O, tu, insigne poeta catala
- [191] (159v) *A un cavaller retirat en un castell. Soneto.*- Ditxos es en soledat lo qui alcança
- [192] (160) *Colloqui entre un frare y en Pere de la Lleona contra Montaner de Cervera. Soneto.*- Fra[re]: Digau-me, Pere: qui es un cert mussol
- [193] (160) *A un poeta. Soneto.*- Molt poch mes q[ue] la merda era l Parnas
- [194] (160v) *A una s[enyor]a anomenada Sabatera. Soneto.*- Sy en exa bretxa, hermosa sabatera
- [195] (160v) *A una s[enyor]a que desdenyave totom. Soneto.*- De l arca hont s embarca Naturalesa
- [196] (161) *A Roca Guinarda, gran bandoler. Soneto.*- Quant baxas de Monseny, valeros Roca
- [197] (161) *A la inconstancia del Temps. Soneto.*- Tems que, sens tems, passas com a tems
- [198] (161v) *Alabant a una hermosa. Soneto.*- No més comparacions: vaje tot fora
- [199] (161v) *Al matex asunto. Soneto.*- Dexe s de axo, s[enyor]a Isabeleta
- [200] (162) *Al mateix. Soneto.*- Poch mes de la primavera passaria
- [201] (162) *Acto de contrición de s[an]t Inacio de Loyola. Soneto.*- No me mueve mi Dios para quererte
- [202] (162v-163v) *Disculpas de cierto religioso que fue querellado delante su superior d esta manera. Los religiosos de S[an]to Domingo de Sevilla hisieron cargo al Prior ante su Provincial de que le pesava nucho en publico, y el respondio lo[s] siguie[n]tes descargos assi [diàleg].*
- [203] (163v-164) *Respostas degudas a la ventositat dispararada o ja provinça de flatos, o ja de mera porqueria, o ja escapada per descuyt entre gent de primor, lo quant te principi d esta manera.*- Ab aquexas campanas te soterran
- [204] (164-166v) *Sermon predicado en la Universidad de B[arcelon]a.*- Pues no tengo esta ves de quien guardarme [...] *Thema: “Eus pueri estis hodie vigilaturi”*.- Gente desvanecida, hombres mortales [inacabat]

L A
ARMONIA DEL PARNÀS,
MES NVMEROSA
EN LAS POESIAS VARIAS
DEL ATLANT DEL CEL POETIC,
LO D^R. VICENT GARCIA,
RECTOR DE LA PARROQVIAL
DE SANTA MARIA
DE VALLFOGONA.

Recopiladas, y emendadas per dos Ingenis
DE LA MOLT ILLVSTRE
ACADEMIA DELS DESCONFIATS,
ERIGIDA
EN LA EXELENTISSIMA CIVTAT
DE BARCELONA.

SE DEDICA
A LA MATEIXA ACADEMIA,
PER MEDI DELS RASGOS DE LA PLOMA
DEL RECTOR DE BELLESGUART.

AB LLICENCIA, Y PRIVILEGI.

BARCELONA: Per RAFAEL FIGVERÓ, Any 1700.
Se ven en Casa Joan Vegerer Llibreter, á la Placa Nova.

Primera pàgina de *L'harmonia del Parnàs*, de Francesc Vicenç Garcia, publicada l'any 1700 (BC)